

Til Folketingets Erhvervsudvalg, sendt til Lene.Kaasgaard@ft.dk

Dato:
5. april 2022

Oplysninger:
J.nr. 010777

Angående foretræde for Folketingets Erhvervsudvalg

Med henvisning til Udvalgssekretariatets mail af 30. marts 2022, skal jeg først og fremmest takke for muligheden for foretræde for Folketingets Erhvervsudvalg den 7. april 2022 kl. 14:45 i relation til L 146 (Forslaget til lov om regulering af sociale medier) som advokat for Meta/Facebook.

Det fremsatte lovforslag rejser efter min klients opfattelse en række alvorlige problemstillinger i forhold til EU-retten, hvilket jeg vil redegøre nærmere for under mødet med Erhvervsudvalget.

Nærværende brev og de af bilag 1 anførte spørgsmål bedes omdelt som offentligt bilag i udvalget.

Med venlig hilsen
Gorrissen Federspiel

Henrik Saugmandsgaard Øe
Partner (L), LL.M.

Bilag 1. Spørgsmål til forslag til lov om regulering af sociale medier

1	Erhvervsministeren bedes redegøre nærmere for, (1) hvorvidt lovforslaget, og særligt tjenesteudbydere-ns forpligtelser i lovforslagets kapitel 2, <i>helt generelt</i> kan fravige det i e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 1 og 2, fastsatte afsenderlandsprincip og dermed gøre undtagelsesbestemmelsen i artikel 3, stk. 4 til hovedreglen, og (2) om lovforslaget i øvrigt opfylder de særlige betingelser i e-handelsdirektivets art. 3, stk. 4, som fortolket af EU-Domstolen i bl.a. sagerne C-390/18 ("Airbnb") og C-649/18, A (hvoraf sidst-nævnte ikke er omtalt i lovforslagets bemærkninger).
2	I Erhvervsministeriets notifikationer af lovforslaget til Europa-Kommissionen (2022/126/DK og 2022/127/DK) fremgår det, at lovforslaget i sin helhed samtidig også notificeres i henhold til E-handelsdirektivets artikel 3, stk. 5. Kan erhvervsministeren begrunde baggrunden for notifikationerne efter E-handelsdirektivet, og kan erhvervsministeren bekræfte, at <i>hver enkelt</i> håndhævelsesforanstaltning over for en tjenesteudbyder, jf. bl.a. lovforslagets § 14, kræver iagttagelse af proceduren i e-handelsdi- rektivets artikel 3, stk. 4, før håndhævelsesforanstaltningen kan foretages, hvilket synes at være lagt til grund af den østrigske domstol Bundesverwaltungsgericht i sagerne W195 2241960-1/11E og W1952241960-1/6E.
3	Kan erhvervsministeren redegøre for, hvorfor det er nødvendigt at vedtage lovforslaget i lyset af de igangværende forhandlinger af Europa-Kommissionens forslag af 15. december 2020 til forordning om et indre marked for digitale tjenester (DSA) (COM(2020) 825 final), som vil gælde direkte i EU's med- lemslande og i vidt omfang har til formål at regulere det samme område som lovforslaget? Erhvervsmi- nisteren bedes derudover redegøre for status i de igangværende forhandlinger om DSA, og om det for- ventes, at der opnås enighed om DSA-forordningen inden sommerferien i lyset af det faktum, at der er opnået enighed om Europa-Kommissionens forslag af samme dato til forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (DMA)?
4	Ministeren bedes redegøre for, at forslaget ikke udgør et ulovligt indgreb i informations- og ytringsfrì- heden, herunder særligt i lyset af den meget brede definition af "ulovligt indhold" sammenholdt med de tidsfrister, tjenesteudbyderne er underlagt kombineret med sanktions- og bødebestemmelserne i lov- forslagets §§ 14, 16 og 17 tillige med den betydelige vægt EU-retten og EU-Domstolen lægger på infor- mations- og ytringsfrìheden, jf. bl.a. artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, C-70/10 (Scarlet Extended), C-360/10 (SABAM) og præmisserne til e-handelsdirektivet m.v.
5	Erhvervsministeren bedes besvare, hvorvidt intentionen med lovforslaget er at omfatte online tjeneste- udbydere, som er etableret i et andet EU-land, såsom Meta, og om det overhovedet er muligt med en dansk lov at regulere en tjenesteudbyder, der er etableret i et andet EU-land og alene leverer sine tjene- steydelser online?
6	Erhvervsministeren bedes besvare, hvorvidt § 2, stk. 9 i lovforslaget skal forstås således, at Konkur- rence- og Forbrugerstyrelsen <i>kan</i> eller <i>skal</i> træffe afgørelse, hvis en tjenesteudbyder anmoder om en

	afgørelse i henhold til § 2, stk. 9 og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget fyldestgørende oplysninger til brug for styrelsens afgørelse? Kan ministeren derudover besvare, om det kan forventes, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil træffe afgørelse i henhold til en anmodning, jf. § 2, stk. 9, inden lovens ikrafttræden?
7	<p>I det lovudkast, som blev sendt i høring den 20. december 2021, fremgik det af bemærkningerne (s. 64), at en tjenesteudbyder, som anmoder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en afgørelse efter udkastets § 3, stk. 7, ikke ville være omfattet af loven, før styrelsen havde truffet afgørelse om, hvorvidt tjenesten var omfattet af loven. Kan erhvervsministeren begrunde hensynet bag, at en § 2, stk. 9-anmodning efter det fremsatte lovforslag alligevel ikke skal tillægges opsættende virkning og forklare hvorfor ændringen ikke er nævnt i høringsnotatet?</p> <p>Ministerens anmodes om at udarbejde et ændringsforslag, der genindfører den opsættende virkning i en sådan situation. Vil ministeren støtte et sådant ændringsforslag?</p> <p>Hvad vil retsstillingen af en afgørelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen være, såfremt der er tale om en tjenesteudbyder etableret i en anden EU-medlemsstat, og sidstnævnte udøver jurisdiktion efter e-handelsdirektivets art. 3, stk. 4?</p>
8	Vil erhvervsministeren redegøre for indholdet af de domme, der er afsagt henholdsvis i Østrig og Tyskland omhandlende lignende lovgivninger (Bundesverwaltungsgericht's afgørelse i sagerne W195 2241960-1/11E og W1952241960-1/6E samt Verwaltungsgericht Köln's afgørelse i sag 6 L 1354/24), og hvilken betydning disse domme får for det danske lovforslag?
9	Kan erhvervsministeren uddybe, hvilket indhold der er omfattet af definitionen " <i>enhver form for indhold som er i strid med den til enhver tid gældende ret</i> " i lovforslagets § 3, 1. pkt.?